

[Glistrup]

og godkendt som ikke værende noget, der skal rammes af forbrugslånsbeskatningen i og med den model, man har valgt for 1988 og følgende år. Derfor er det en fuldstændig tilfældigheds-vilkårlighedsbetragtning, at man altså nu udtager disse 6,5 pct., som specielt skal betale for 1987, men ikke for de følgende år.

Men når man så ser på, hvordan de skal betale, ja, så skal de 5,9 procentpoint ud af de 6,5 faktisk bare betale til sig selv. De skal indbetale på en pensionskonto til fordel for sig selv. Altså et sådant enestående tilfælde, hvor man opretter en bunke nye konti med alle disse pensions-ting, så man udelukkende får en indbetaling én eneste gang. Hvad enten det er en 20-årig eller en 108-årig, der foretager indbetalingen, er det altså noget med, at man skal oprette en speciel pensionskonto med en bunke specielle regler, der efter omstændighederne skal stå i måske 30, 40, 50 år, måske kun i 3 år. Ærlig talt: Vi har ordninger og girokort og edb-maskinerier nok til at forvirre befolkningen. Hvorfor i alverden skal man for at forsøge at redde ansigt hos regeringspartierne yderligere have den ganske besynderlige pensionsmodel, der her opridses?

Og så er vi tilbage dér, hvor jeg startede, nemlig ved svaret til hr. Jens Thoft. Skal man endelig til at lave en sådan pensionsmodel, kan der måske være grund til at sige: Vi skal tilskynde dette tilfældige udsnit af befolkningen, som ikke er i pensionistalderen, til at indbetale til en pensionskonto. Nu ved jeg ikke, om der er nogen 108-årig imellem dem, der får skatteministerens girokort, men jeg ved i hvert fald, at der er adskillige, der er over 90 år, som får det, og som får besked om, at nu skal de indbetale 80.000 kr. – til trods for at de overhovedet aldrig nogen sinde har haft noget at gøre med spekulation eller noget andet – til en pensionsordning for sig selv. Og når du så bliver rigtig gammel, når du bliver 97 år, kan du virkelig hæve dine 80.000 kr. inklusive renter for den pensionsordning! Det er ærlig talt totalt volapyk, at man kører på den måde.

Man kan diskutere, om Fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 7, hvor vi har sat skillelinjen ved de 67 år, har ramt den rigtige skillelinje eller ej – om det skulle være 70 eller 75 år. Det diskuterer vi meget gerne, for jeg går ud fra, at sagen kommer tilbage til udvalget efter det brev, som vi nu ved anden behandlings begyndelse har fået fra Den Danske Bankforening

vedrørende det, der har været det mest omtalte emne under udvalgsbehandlingen, og hvor man ærlig talt har fundet frem til noget af en Storm P.-model, nemlig vedrørende kassekreditterne. Efter at Den Danske Bankforening er kommet med sine tekniske indvendinger i det brev til Skatte- og Afgiftsudvalget, som er dateret i dag, må det være rigtigt, at Skatte- og Afgiftsudvalget med ministerens kommentarer kan se på, om der er teknisk rigtig grund til at lave om på det ændringsforslag.

Men det vedrører jo et område, hvor Budgetdepartementets folk igen har vist deres manglende kendskab til, hvordan det foregår i Danmark. Danske kassekreditter er i virkeligheden dag ud og dag ind tumleplads for langt, langt større dramaer end dem, Ernst Bruun Olsen eller Leck Fischer eller andre overhovedet har kunnet skildre Hverdagsdanmark i. Her kører man med overtræk og svømmende checks og mange andre mærkelige ting, som det er aldeles umuligt igennem en 8-års-periode at passe ind i disse velfriserede, ordnede rosenbede, som man fra ministeriets side har troet at man kan ordne de hundredtusinder af kassekreditter, som vi har i Danmark, i.

Så hvad enten man følger skatteministerens ændringsforslag, som vi skal stemme om i dag, eller Bankforeningens lidt mere fornuftiggjorte, er der i allerhøjeste grad grund til yderligere udvalgsbehandling af det punkt, og jeg beder derfor om, at der kommer ny udvalgsbehandling.

Jens Thoft (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten så voldsom meget mere, men jeg havde taget fejl af forretningsordenen og interesserede mig derfor i første omgang for de af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag.

Jeg vil godt meget kort kommentere det klare mønster, der nu tegner sig for forbrugsrenteafgiften. Der er ingen tvivl om, at forligspartierne bag denne lov forventer, at debatten nu forstummer. På mange måder må jeg sige, at som tilhænger af, at skatteværdien af rentefradraget sænkes, ville jeg håbe, at det var tilfældet; men det er ikke tilfældet, for det er noget elendigt makværk, der er lavet.

Vi ved, at der i december bliver udsendt 365.000 opkrævninger. Vi ved også gennem udvalgsarbejdet, at af disse 365.000 er de 28 pct.